

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 86/22
Люксембург, 18 май 2022 г.

Решение по дело T-609/19
Canon/Комисия

**Общият съд отхвърля жалбата на дружеството Canon, на което е наложена
глоба от 28 милиона евро от Комисията за неспазване на правилата в областта
на контрола върху концентрациите при придобиването на Toshiba Medical
Systems Corporation**

През 2016 г., Canon Inc. (наричано по-нататък „жалбоподателят“), японско мултинационално дружество, специализирано в производството на оптични продукти и продукти за обработка на изображения, придобива Toshiba Medical Systems Corporation (TMSC), дъщерно дружество, притежавано изцяло от Toshiba Corporation (наричано по-нататък „Toshiba“).

Придобиването е извършено в два етапа, чрез дружество за секюритизация (MS Holding), създадено специално за тази цел. Най-напред, на 17 март 2016 г. MS Holding купува определени акции с право на глас на TMSC за сума в размер на около 800 EUR, а жалбоподателят, срещу заплащане на цялата договорена цена за покупката на TMSC (около 5,28 милиарда евро), придобива опции за покупка върху всички останали акции с право на глас на TMSC. Жалбоподателят освен това придобива единствената акция без право на глас на TMSC за сумата от около 40 EUR (наричана по-нататък „временната сделка“).

След това, на 19 декември 2016 г., след като получава разрешение за сливането от Комисията, жалбоподателят упражнява своите опции, за да купи основните акции, даващи право на глас в TMSC, а TMSC купува акциите си с право на глас, притежавани от MS Holding, както и акцията без право на глас, притежавана от жалбоподателя (наричана по-нататък „крайната сделка“). С тези две сделки TMSC става дъщерно дружество, притежавано изцяло от жалбоподателя.

Причината за съществуването на това поетапно придобиване е продажбата на TMSC да бъде призната за капиталова вноска в сметките на Toshiba най-късно до 31 март 2016 г., без обаче жалбоподателят формално да е придобил контрола върху него, преди да е получил необходимите разрешения от компетентните органи по конкуренция.

След предварително уведомление, изпратено от жалбоподателя през март 2016 г., Комисията е уведомена за концентрацията през август и я разрешава през септември същата година.

Комисията обаче започва паралелно разследване поради възможни нарушения на задълженията за уведомяване и за спиране, предвидени от Регламента за сливанията¹. Съобразно тези задължения **предприятията, участващи в концентрация с европейско измерение, трябва да уведомят Комисията за своите проекти, която ги разглежда преди тяхното извършване („задължение за уведомяване“)**², и не могат да

¹ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

² Член 4, параграф 1 от Регламента за сливанията.

осъществят сделката, за която е изпратено уведомление, преди да са получили разрешение от същата („задължение за спиране“)³.

С решение от 27 юни 2019 г.⁴ Комисията установява неизпълнение на посочените задължения от жалбоподателя, тъй като последният преждевременно осъществил придобиването на TMSC. По същество Комисията приема, че като е осъществил временната сделка, жалбоподателят е извършил частично единната концентрация, състояща се в придобиването на TMSC, и поради това не е изпълнил задълженията за уведомяване и за спиране. По тази причина Комисията му налага две глоби за общо 28 милиона евро.

Жалбоподателят подава жалба за отмяна на това решение, която е отхвърлена изцяло от шести състав на Общия съд.

Съображения на Общия съд

Общият съд най-напред отхвърля довода на жалбоподателя, че временната сделка не е довела до придобиването на контрол над TMSC и следователно не съставлява неизпълнение на задълженията за уведомяване и за спиране, предвидени от Регламента за сливанията.

Като се позовава на трайно установената практика на Съда⁵, Общият съд припомня в тази връзка, че концентрацията се извършва, щом страните по нея осъществят операции, способстващи за трайна промяна в контрола над целевото предприятие. Всяко частично извършване на концентрация попада в приложното поле на задължението за спиране, което съответства на изискването за гарантиране на ефективен контрол върху концентрациите. В същия дух Регламентът за сливанията разглежда като единна концентрация операциите, които са тясно свързани помежду си, с изключение единствено на случаите, при които подобни операции не са необходими за постигането на промяна в контрола над целевото предприятие и следователно нямат пряка функционална връзка с осъществяването на концентрацията.

Така Комисията правилно е отбелязала, че в практиката на Съда се прави разграничение между понятията „концентрация“ и „извършване на концентрация“. Всъщност, ако се счита, че е налице „концентрация“ само когато е налице трайна промяна в контрола, то концентрацията „се извършва“, щом страните по нея осъществят операции, способстващи за трайна промяна в контрола над целевото предприятие, тоест евентуално преди придобиването на контрол над такова предприятие.

Следователно критерият, за да се определи дали жалбоподателят не е спазил задълженията за уведомяване и за спиране, не е дали контролът над TMSC е бил придобит преди разрешаването на концентрацията, а дали спорните действия са способствали изцяло или отчасти, фактически или правно за промяната в контрола над това предприятие преди тази дата.

В този контекст Общият съд отхвърля и довода на жалбоподателя, че контролът върху концентрацията от страна на Комисията в нито един момент и по никакъв начин не е бил възпрепятстван, тъй като жалбоподателят придобил контрола върху TMSC едва след като получил всички разрешения от съответните органи по конкуренция. Според жалбоподателя, докато контролът не е придобит, липсва преждевременно извършване на концентрацията. Така частичното извършване на дадена концентрация изисквало придобиването на частичен контрол. Според Общия съд обаче или контролът е придобит, когато даден субект има

³ Член 7, параграф 1 от Регламента за сливанията.

⁴ Решение C(2019) 4559 final на Комисията от 27 юни 2019 година за налагане на глоби поради ненотифицирана концентрация в нарушение на член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета и във връзка с извършване на концентрация в нарушение на член 7, параграф 1 от този регламент (преписка M.8179 — Canon/Toshiba Medical Systems Corporation).

⁵ Решение на Съда от 31 май 2018 г., Ernst & Young, [C-633/16](#).

възможност да упражнява решаващо влияние върху целевото дружество, или не е придобит. Следователно твърденият „частичен контрол“ не може да бъде условие за частично извършване на концентрацията. Общият съд припомня още, че за да бъде ефективен, контролът от страна на Комисията трябва да бъде осъществен преди извършването, дори и частично, на концентрацията.

Като се позовава на своята практика⁶, Общият съд отхвърля и довода на жалбоподателя, че временната сделка не представлява частично извършване на концентрацията.

В това отношение Общият съд изтъква, **че концентрация може да се осъществи при наличието на няколко правни сделки, които са формално обособени, и че в такъв случай Комисията следва да прецени дали тези сделки представляват една-единствена концентрация, доколкото имат единен характер.** Така при наличие на няколко отделни правни сделки Комисията трябва да определи в зависимост от фактическите и правните обстоятелства във всеки отделен случай преследваната от страните икономическа цел, като провери дали съответните предприятия са били склонни да сключат всяка сделка поотделно, или дали, напротив, всяка сделка представлява само един елемент от по-сложна операция, без която тя не би била сключена от страните.

В този контекст, **Комисията не е допуснала грешка, като е квалифицирала временната сделка като частично извършване на концентрацията.** Всъщност тя основателно е констатирала, че считано от датата на временната сделка, и независимо от изхода във връзка с разрешаването на концентрацията, жалбоподателят е получил възможност да упражнява известно влияние върху TMSC, тъй като след извършването на посочената сделка той е имал изключителната компетентност да определи кой да е крайният купувач на TMSC.

Общият съд отхвърля и довода на жалбоподателя, че временната сделка няма пряка функционална връзка с промяната в контрола над TMSC и следователно не е способствала за промяната в контрола. Общият съд счита, че без двуетапната структура на сделката, предложена от жалбоподателя, за Toshiba щяло да е невъзможно да се откаже от контрола над TMSC и да получи по неотменим начин плащането на TMSC преди края на март 2016 г. Освен това, в рамките на рамките на тази двуетапна структура, временната сделка е съставлявала необходим етап, за да се стигне до изменение в контрола над TMSC. Всъщност тази двуетапна структура е имала за цел временната сделка да позволи, от една страна, на междинен купувач да закупи всички ценни книжа с право на глас от TMSC, и от друга страна, да позволи на жалбоподателя да изплати по необратим начин цената за TMSC на Toshiba, като същевременно получи максимална сигурност, че в крайна сметка ще придобие контрола над TMSC.

Общият съд отхвърля изцяло жалбата и осъжда жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: С жалбата за отмяна се иска отмяна на актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 4293

⁶ Решение на Общия съд от 23 февруари 2006 г., Cementbouw Handel & Industrie/Комисия, [T-282/02](#).